

5.3. *Virkningerne af en bestemmelse om postspærring.*

En bestemmelse om postspærring har uden videre virkning for breve, pakker, telegrammer og andre forsendelser, som befordres af postvæsenet eller andre.

Med hensyn til telefax gælder, at midlertid bestyrer eller kurator har adgang til at frakoble skyldnerens telefaxapparat. Meddelelser, som allerede er fremkommet via telefax, vil midlertid bestyrer eller kurator uden videre kunne sætte sig i besiddelse af, og denne vil i kraft af bestemmelsen om postspærring ligeledes have adgang til forsendelser og meddelelser til skyldneren, som befinder sig i telebox eller lignende.

En bestemmelse om postspærring giver ikke i sig selv kurator adgang til at åbne en forsendelse eller gøre sig bekendt med dens indhold. Udvalget foreslår derfor, at der tilvejebringes udtrykkelig hjemmel til, at post, som ikke åbenbart er boet uvedkommende, kan åbnes. Post og andre forsendelser, som åbenbart er boet uvedkommende, skal således uåbnet afleveres til skyldneren. Såfremt kurator beslutter at åbne post, der kan være privat, vil kurator være forpligtet til at undlade at læse breve af privat indhold og vil være underkastet tavshedspligt med hensyn til oplysninger af privat art.

Forsendelser, som efter standsning og eventuel (delvis) gennemlæsning findes at kunne udleveres til skyldneren, skal udleveres snarest muligt, således at den ulempe, som forvoldes for skyldneren ved postspærringen, begrænses mest muligt. Udvalget har fundet det uhensigtsmæssigt at fastsætte en bestemt længstetid for forsinkelsen, men udvalget understreger, at enhver forsinkelse, der ikke er nødvendiggjort af en hensigtsmæssig åbningsprocedure, som også tager hensyn til skyldneren, må betragtes som ugrundet.

Det nævnte forslag om virkningen af postspærring svarer til praksis.

Justitsministeriet er enig med konkurslovudvalget i, at der bør ske en kodificering af retstilstanden som refereret. Den foreslåede nye § 104 b indeholder derfor regler om retsvirkningen af postspærring. Reglerne er udformet i overensstemmelse med udvalgets forslag.

5.4. *Skyldnerens ret til at være til stede ved brevåbning.*

Udvalgets flertal foreslår endvidere indført en ny bestemmelse, hvorefter skyldneren skal have lejlighed til at overvære brevåbningen.

Bestemmelsen indebærer, at skyldneren skal have underretning om tid og sted for brevåbningen. Underretningen kan være generel. Skyldneren skal praktisk have mulighed for at være til stede, men det

er uden betydning for adgangen til at åbne posten, om skyldneren faktisk giver møde.

Et medlem af udvalget finder, at en sådan regel vil være vanskelig at arbejde med i praksis, og foreslår i stedet, at det pålægges kurator at sende skyldneren en fortegnelse over modtaget og åbnet post.

Justitsministeriet er enig i det synspunkt, som udvalgets flertal har anført. Det kan ikke være rimeligt, at kurator skal kunne åbne skyldnerens post, uden at skyldneren har mulighed for at overvære åbningen. Lovforslaget er derfor udformet i overensstemmelse med flertallets indstilling, jf. herved forslaget til § 104 b, stk. 2.

5.5. *Postspærringens varighed.*

Efter almindelige principper for tvangsindgreb er kurator forpligtet til at bringe en postspærring til ophør, når betingelserne for indgrebets iværksættelse ikke længere er til stede, d.v.s. når opretholdelsen ikke længere kan anses for at være af betydning for boets behandling.

For at understrege betydningen heraf foreslås kurators pligt til løbende at overveje, om betingelserne for postspærringen er opfyldt, lovfæstet.

Udvalget har overvejet, om der burde fastsættes en bestemt længstetid for postspærringen med mulighed for forlængelse på kurators anmodning. Udvalget finder imidlertid, at den foreslåede bestemmelse er bedst egnet til at sikre en individuel bedømmelse af postspærringens udstrækning. Endvidere vil en bestemmelse om skønsmæssig adgang til forlængelse af postspærring kun yde en rent formel sikkerhed, idet skifteretten i tiden efter kuratorvalget ikke har den indsigt i boets forhold, som måtte kræves for at kunne udøve et sådant skøn på betryggende måde. Hertil kommer, at det er en almindelig erfaring, at de indberetninger og oversigter m.v., som udfærdiges af bl.a. offentlige myndigheder og pengeinstitutter i forbindelse med årsskiftet, jævnligt er af betydning for boet. Det må derfor antages, at det hyppigt vil være indiceret mindst at udstrække en postspærring til efter det første årsskifte.

Justitsministeriet kan tilslutte sig konkurslovudvalgets synspunkter om postspærringens varighed, og lovforslaget er derfor udformet i overensstemmelse hermed. I forslaget til § 104 c om indgrebets varighed bestemmes det således, at postspærring skal opheves, når betingelserne for at iværksætte postspærring ikke længere er til stede. Det skal i denne forbindelse understreges, at skyldneren efter forslaget når som helst kan indbringe spørgsmålet om ophævelse af en postspærring for skifteretten.